

Beste vrouwen, beste Soroptiminsten,

Wat bijzonder dat wij hier vandaag tijdens jullie jaarafsluiting aanwezig mogen zijn en iets mogen vertellen.

Mijn naam is Clemy de Rooy en ik ben hier met Zakeya Hashemi. Wij werken bij VluchtelingenWerk West en Midden-Nederland (en daarnaast zijn we ook vriendinnen).

Het komende uur kunt u het volgende verwachten:

1. Kort iets over onze organisatie (zie verder de website)
2. Het persoonlijke verhaal van Zakeya: haar leven in Afganistan, haar vlucht en het opbouwen van haar leven in Nederland (20 minuten). Ik zal haar vragen stellen.
3. Wat kunt u doen om vluchtelingen in Nederland, zoals Zakeya, te helpen? We geven een aantal mogelijkheden en horen graag uw ideeën.
4. Bij dat laatste onderdeel vertonen we ook een kort filmpje van 3 minuten over een van onze projecten waarmee we vluchtelingen ondersteunen richting een baan, stage of vrijwilligerswerk. We denken dat u daar, vanuit uw werkervaring en netwerk, misschien een rol in kunt spelen.

Diapresentatie

Om nog meer een beeld te krijgen van vluchtelingen, vertonen we tijdens ons verhaal een diapresentatie. Het zijn foto's van vluchtelingen uit vluchtelingenkamp Kakuma in Kenia, op het eiland Kos in Griekenland en in Nederlandse azc's en huiskamers. De beelden corresponderen dus niet met ons verhaal maar geven een beeld van de **mensen** die moesten vluchten.

Dag van de Rechten van de Mens

Vandaag vieren wij de Dag van de Rechten van de Mens (die officieel morgen is). Die rechten zijn niet vanzelfsprekend, dat blijkt o.a. uit de grote aantallen mensen die huis en haard moeten verlaten door oorlog of geweld. Op dit moment zijn dat er wereldwijd ruim 65 miljoen. Het grootste deel (85%) wordt in de regio opgevangen. Slecht een heel klein percentage van alle vluchtelingen reist door naar Nederland en vraagt hier asiel, bescherming. Dan komt ook onze organisatie in beeld.

1. Onze organisatie

VluchtelingenWerk West en Midden-Nederland is een van de 5 regionale stichtingen in Nederland. Wij zetten ons in de provincies Noord-Holland, Flevoland en Utrecht met 250 betaalde krachten en ruim 3000 vrijwilligers in

voor vluchtelingen en asielzoekers. We zijn dus een echte vrijwilligersorganisatie.

Wat doen onze vrijwilligers

Onze vrijwilligers ondersteunen vluchtelingen vanaf het eerste moment dat zij aankomen in Nederland. Vluchtelingen zijn vaak moe van de reis, hebben alles achter moeten laten. Onze vrijwilligers helpen hen tijdens de asielprocedure en daarna met wegwijs maken in de ingewikkelde Nederlandse samenleving. Ook bieden we inburgeringscursussen aan en hebben we verschillende projecten. Zie meer op de website.

Dat is in het kort wie wij zijn. Jullie zijn de Soroptimisten, een vrouwen netwerk. Veel mensen die ik ken, weten niet goed of niet goed wie jullie zijn. Maar ik ben heel blij dat wij elkaar leren kennen. Omdat jullie, Soroptimisten, veel kunnen betekenen voor vluchtelingenvrouwen.

Vluchtelingenvrouwen: kwetsbaar en krachtig

- In sommige landen van herkomst hadden vluchtelingenvrouwen weinig rechten. Daar zal Zakeya zo over vertellen.
- Vrouwen en kinderen op de vlucht zijn vaak extra kwetsbaar, zeker als ze reizen zonder man. We lezen de verhalen van uitbuiting en seksueel geweld.
- Vaak reizen mannen daarom vooruit, maken zij de gevaarlijke overtocht om daarna hun vrouw en kinderen op een veilige manier over te laten komen in het kader van gezinshereniging. Maar dan zijn vrouw en kinderen dus ook lange tijd zonder man in gevaarlijk gebied geweest.
- Eenmaal herenigd in Nederland, komt het ook regelmatig tot een scheiding. De trauma's van de oorlog, de vlucht en het gescheiden leven, vragen z'n tol. Of de ongelijke verhouding.
- Zijn vluchtelingenvrouwen dan zwak? Nee, integendeel zou ik zeggen. Ik heb geen cijfers voorhanden maar mijn persoonlijke ervaring is dat deze vrouwen vaak sterk zijn. Zij richten zich meestal op de toekomst in Nederland, ook in het belang van hun kinderen. We zien dat hun mannen dat niet altijd bijhouden.

2. Persoonlijk verhaal Zakeya Hashemi

Ik ben heel blij dat ik hier vandaag bij u ben. Mijn naam is Zakeya Hashemi. Ik ben bijna 18 jaar geleden gevlucht uit Afghanistan.

Hoe was je leven in Afghanistan?

Wij hadden een goed leven in Afghanistan. We woonden in ...gingen naar school.....

Toen kwam de Taliban, wat veranderde er voor jou?

Vooraf voor vrouwen werd het leven heel erg moeilijk. We mochten niet meer werken, niet meer naar school en niet meer zonder man naar buiten. Omdat mijn vader was overleden en mijn broertje te jong was, moest een van mijn zussen gedwongen trouwen. Mijn oudste zus wilde niet, de volgende wilde ook niet, ik wilde niet, toen moest mijn jongste zusje (14) trouwen. Dat vond ik te erg en toen besloot ik met hem te trouwen. Ik was 16.

Hoe was je leven met je man?

Hij was oud (38), hij was niet aardig, het leven was niet makkelijk. Ik kreeg twee kinderen met hem, een dochter en een zoon. We leefden eerst samen met mijn familie, later moest ik met hem mee naar zijn familie. Dat was niet fijn.

Wil je vertellen over je vlucht?

Toen de situatie te onveilig werd, besloten mijn man en ik te vluchten. Eerst gingen we naar een andere stad. Toen ook daar de Taliban kwam vluchtten we naar Europa. Dat was in

Hoe ging die vlucht naar Europa?

Dat was een gevaarlijke tocht van zes maanden, zoals je nu nog steeds ziet. We waren met een groepje, mannen, vrouwen en kinderen. Mijn kinderen waren.....In donkere vrachtwagens, lopen tot bloed in mijn schoenen stond, in donkere schuur waar we heel stil moesten zijn maar de baby's toch hielden. We kregen maar een paar tomaten voor de hele groep. In bootjes gingen we over de zee, mijn baby viel uit de boot, gelukkig werd ze gered door een jongen.

Toen kwam je in Nederland, hoe was dat?

in 2000 kwamen we in Nederland aan. Ik voelde me eindelijk veilig. We woonden 8 jaar in 11 verschillende azc's voordat we een eigen huis kregen in Uitgeest. Die lange periode van wachten en steeds verhuizen was heel moeilijk. Mijn man en ik mochten niet naar school. Leven op een azc is niet gemakkelijk.

Je hebt in de periode dat je in een azc zat, een heel bijzondere ontmoeting gehad, wil je die vertellen?

Toen ik al een paar jaar in Nederland was, liep ik op het terrein van het azc waar we toen woonden. Ineens zag ik mijn moeder en zusjes! Ik had ze sinds mijn vlucht niet meer gezien en wist al die tijd niet waar ze waren. Er waren ook nog geen mobiele telefoons zoals nu.

Hoe verliep het contact met je man in Nederland?

Ik leerde in Nederland dat een vrouw dezelfde rechten heeft als een man. Dat was ik niet gewend, hij was altijd de baas. In Nederland moest hij zich aanpassen aan de nieuwe situatie. Hij mocht mij niet meer slaan. Want dan komt de politie. Ik heb heel erg mijn best gedaan maar de relatie liep stuk, ik kon niet meer met hem leven.

Je bent nu gescheiden?

In mijn cultuur is het heel moeilijk om te gaan scheiden. Maar na al die jaren heb ik die stap toch gezet. Ik ben pas geleden gescheiden en heb net een eigen huis, voor mij en de kinderen. Ik ben nu bezig om mijn eigen leven op te bouwen, echt helemaal in veiligheid en in vrijheid.

Wat doe je nu?

Ik ben al jarenlang vrijwilliger bij VluchtelingenWerk, ik geef voorlichting en help bij evenementen als internationale vrouwendag. Ik doe dat omdat ik weet hoe belangrijk het is dat je wordt geholpen en ik graag iets terug wil doen.

Zakeya je bent een ondernemende tante weet ik, wat heb je allemaal gedaan in Nederland?

Ik heb een heel groot concert georganiseerd.En ik heb een ontbijtservice gehad in de Bazaar in Beverwijk. Zakelijk is dat niet goed gegaan, verkeerde zakenpartners.

Wat is jouw wens voor de toekomst voor jezelf, wat is je plan?

Ik wil graag ergens werken waar ik kan meehelpen om dingen te organiseren. Of gastvrouw zijn. Of iets anders.....

Wat is je wens voor de toekomst voor de vluchtelingen die nu aankomen?

Ik hoop dat vluchtelingen die nu aankomen, ook met open armen worden verwelkomd. Het is heel moeilijk om alles achter je te laten en in een heel ander land je leven weer op te bouwen. Wat dan enorm helpt is als je vriendelijke mensen ontmoet, die je willen helpen. Dan krijg je weer hoop, hoop dat alles goed komt. -Insjallah- zeggen wij er dan achteraan. Als God het wil.

3. Wat kunt U doen voor vluchtelingen? EERST FILMPJE

- Vrijwilliger worden bij VluchtelingenWerk (spreekuur, in azc,

- maatschappelijke begeleiding, taalcoach, inburgering)
- Gewoon: welkom heten, in de straat, op de school van de kinderen, in de winkel, waar dan ook. Praatje, uitnodigen op de koffie, samen eten. Stap 1: gewoon contact. Wie weet worden jullie vriendinnen maar dat hoeft niet. Elke stap is een goede, ook een eenmalige stap
 - Meenemen naar iets: naar je tennisclub, de yoga, de sportschool, je koor. Je netwerk openstellen voor een nieuw iemand. Die hier nog geen netwerk heeft.
 - Een vluchteling helpen met vinden van een stageplek, vrijwilligerswerk of een betaalde baan. Misschien wil je helpen binnen het project VIP: als vrijwilliger geef je een keer een sollicitatietraining. Of je geeft een keer een workshop kledingadvies.
 - Of je regelt vanuit je netwerk een bedrijfsbezoek. Ook hier geldt: eenmalig is ook goed!
 - Wel warm hart maar geen tijd? Je kunt ook sponsor zijn voor een project, bijvoorbeeld Eigen-Wijs, muziekproject voor kinderen in de azc's. We hebben subsidie voor de muzieklessen maar niet voor de uitvoeringen met een echt orkest in een concertgebouw. Terwijl ze daar gaan stralen. Daar zoeken we nog geld voor.
 - Andere ideeën?
 - Sleutel is: kijk naar wat heb JIJ te bieden, wat vindt JIJ leuk.

Visie 2020

VluchtelingenWerk heeft in Visie 2020 vastgelegd dat we ook een ander soort vrijwilligerswerk gaan bieden. Niet iedereen wil of kan 10 uur in de week vrijwilligerswerk doen. Sommigen mensen willen eenmalig iets doen, of af en toe. Ook dat moet kunnen, ook daar zijn we blij mee! Maar we zijn nog een beetje aan het zoeken hoe we dat moeten organiseren.